

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carboni e derivati Srl

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 147 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, str. 1) zmienionego rozporządzeniem nr 1762/95 — Podstawa obliczenia dla zastosowania cła antydumpingowego — Możliwość uwzględnienia przez organ celny ceny sprzedaży towarów, która nastąpiła przed sprzedażą, na podstawie której dokonano zgłoszenia celnego — Surówka hematytowa pochodząca z Rosji

Sentencja

Zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji Komisji nr 67/94/EWWiS z dnia 12 stycznia 1994 r. nakładającej tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty surówki hematytowej pochodzącej z Brazylii, Polski, Rosji i Ukrainy organy celne nie mogą określić wartości celnej w celu zastosowania cła antydumpingowego ustanowionego w rzeczonyj decyzji na podstawie ceny ustalonej dla danych towarów w ramach sprzedaży, która nastąpiła przed sprzedażą, na podstawie której dokonano zgłoszenia celnego, jeżeli zadeklarowana cena odpowiada cenie faktycznie zapłaconej przez importera lub od niego należnej.

Jeżeli organy celne mają uzasadnione wątpliwości co do prawdziwości zadeklarowanej wartości i ich wątpliwości potwierdziły się po zażądaniu uzupełniających informacji i po zapewnieniu zainteresowanej osobie odpowiedniej możliwości przedstawienia jej stanowiska co do podstaw, na których opierają się te wątpliwości, przy czym nie było możliwe określenie ceny faktycznie zapłaconej lub należnej, mogą one zgodnie z art. 31 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, obliczyć wartość celną w celu zastosowania cła antydumpingowego ustanowionego w decyzji nr 67/94 poprzez odniesienie do ceny uzgodnionej dla danych towarów w ramach sprzedaży, która nastąpiła jako ostatnia przed sprzedażą, w odniesieniu do której dokonano zgłoszenia celnego i co do której organy celne nie mają żadnej obiektywnej podstawy, aby wątpić w jej prawdziwość.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln — Niemcy) — Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 i C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06), Vedat Deniz (C-292/06) przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawy połączone C-287/06 do C-292/06) (¹)

(Usługi pocztowe — Dyrektywa 97/67/WE — Dziedzina zastrzeżona operatorowi pocztowych usług powszechnych — Taryfy specjalne za nadanie przez klientów komercyjnych w określonych punktach sieci pocztowej minimalnych ilości wstępnie posortowanych przesyłek — Odmowa przyznania takich taryf pośrednikom zbierającym w ramach działalności zawodowej i w ich własnym imieniu przesyłki większej ilości nadawców)

(2008/C 107/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 i C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06), Vedat Deniz (C-292/06)

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Przy udziale: Marketing Service Magdeburg GmbH (C-287/06), Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH (C-288/06), Deutsche Post AG (C-289/06, C-290/06 i C-292/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-291/06),

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Köln — Wykładnia art. 47 ust. 2, art. 95 traktatu WE oraz art. 12 tiret piąte i art. 7 ust. 1 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. L 15, str. 14) zmienionej dyrektywą 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (Dz.U. L 176, str. 21) — Obowiązek operatora świadczącego powszechne

usługi pocztowe zaproponowania taryf specjalnych, stosowanych względem klientów komercyjnych, którzy sami dostarczają wstępnie posortowane przesyłki do wyjściowych centrów pocztowych, także operatorowi, który w ramach działalności zawodowej zbiera przesyłki od nadawców, aby następnie, tak jak czynią klienci komercyjni, dokonać ich sortowania i dostarczyć je do wyjściowego centrum pocztowego

Sentencja

Wykładni art. 12 tiret piąte dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r., należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on, aby przedsiębiorstwom zbierającym w ramach działalności zawodowej i w ich własnym imieniu przesyłki pocztowe od większej ilości nadawców odmówiono możliwości korzystania z taryf specjalnych, które krajowy operator pocztowych usług powszechnych przyznaje, w zakresie przysługującej mu wyłącznej koncesji, klientom komercyjnym w odniesieniu do nadania w centrach pocztowych minimalnych ilości wstępnie posortowanych przesyłek.

(¹) Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Deutsche Shell GmbH przeciwko Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Sprawa C-293/06) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy od osób prawnych — Skutki walutowe transferu do kraju pochodzenia kapitału, w który spółka mająca siedzibę w jednym państwie członkowskim wyposażyla należący do niej stały zakład położony w innym państwie członkowskim)

(2008/C 107/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Shell GmbH

Strona pozwana: Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 43 WE i 48 WE —

Strata kursowa poniesiona przez spółkę mającą siedzibę w państwie członkowskim przy transferze do kraju pochodzenia kapitału, w jaki wyposażyla ona stały zakład położony w innym państwie członkowskim — Brak uwzględnienia tej straty w ramach opodatkowania w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma ta spółka

Sentencja

- 1) Artykuł 52 traktatu (po zmianie art. 43 WE) w związku z art. 58 traktatu (po zmianie art. 48 WE) sprzeciwia się temu, aby państwo członkowskie nie uwzględniło straty kursowej ponoszonej przez spółkę mającą statutową siedzibę na terytorium tego państwa, przy transferze kapitału do kraju jej pochodzenia, w który wyposażyla ona należący do niej stały zakład położony w innym państwie członkowskim, w celu ustalenia krajowej podstawy opodatkowania.
- 2) Artykuł 52 traktatu (po zmianie art. 43 WE) w związku z art. 58 traktatu (po zmianie art. 48 WE) sprzeciwia się również temu, aby strata kursowa mogła zostać odliczona jako koszt prowadzenia przedsiębiorstwa mającego siedzibę w jednym państwie członkowskim tylko w takim zakresie, w jakim należący do niego stały zakład położony w innym państwie członkowskim nie osiągnął żadnego zysku zwolnionego z podatku.

(¹) Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Schwerin — Niemcy) — Rüdiger Jäger przeciwko Amt für Landwirtschaft Bützow

(Sprawa C-420/06) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 i (WE) nr 1782/2003 — Wołowina i cielęcina — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy — Rozporządzenia (EWG) nr 3887/92, (WE) nr 2419/2001 i (WE) nr 796/2004 — Wniosek o premię zwierzęcą — Premia za krowy mamki — Nieprawidłowość — Naruszenie przepisów obowiązujących w zakresie identyfikacji i rejestracji bydła niewykazanego we wniosku o pomoc — Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 — Wyłączenie prawa do pomocy — Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia (CE, Euratom) nr 2988/95 — Zasada stosowania z mocą wsteczną kary łagodniejszej)

(2008/C 107/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Schwerin